

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](#)

De Secundo.

Sequitur miraculosa cibatio, quam Christus, postquam discipulorum incredulitatem in apricum produxisset, effecitum dedit. Ubi duo consideranda veniunt.

1. *Discipulorum ministerium*, quod tribus occupatur actionibus, ut sunt

2. *Populi collocatio*. Nam Christus præcipit ipsis, ut turbam faciant discumbere, quia multum graminis erat in loco isto.

Reliqui Evangelistæ, Marcus c. 6. v. 39. & Lucas c. 9. v. 14. meniorant, turbam diligubuisse juxta εὐπόροιαν κατοικias secundum cothurnia & areolas, five classes, centenos secundum longitudinem, & quinquegenos secundum latitudinem, idque eō fine, ut Apostoli commodius panes inter eos distribuere posset, & nemo in tanta multitudine præteriretur. Deinde ut miraculi majestas tanto magis inclareceret, & tandem, ut computatio populi eō facilius institui posset, quam Evangelista mox subiicit, & discubuerunt inquit, viri ὡρεὶ πεντακισχιλίων, circiter quinques mille, exceptis mulieribus & pueris, ut Matthæus c. 14. v. 21. expresse addit.

Hoc tamen insuper notandum est, sicut Christus populum in deserto non passus est discursare, sed discumbere jussit: Ita ordinavit certas vocaciones & status in genere humano, & unicuique in certo officii generale labore imposuit, quem discubitum nemo turbare debet vel lignavo otio, vel πολυπραγμούντι, 2. Thess. 3. v. 6. 10. 11. Fuisset quidem Deo facilimum citra laborem nos cibare, sed post peccatum imposuit laborem, quia caro per peccatum corrupta otio ad quævis vitia abutitur. Quilibet igitur sedeat in suo loco, id est, maneat in sua vo-

catione, ne præripiat alteri suam particulam, sed expectet, donec etiam Deus suā benedictione ad ipsum veniat, Ps. 37. v. 3. 1. Cor. 7. v. 20. Sir. 29. v. 28. 29.

2. *Cibi suppeditatio*. Nam Christus panes non ipse distribuit, sed discipulis distribuendos exhibet, & de pisciculis quantum vult. Ita nobis adhuc hodie largitur panem quotidianum, non ut simus proprietarii, sed œconomi, Luc. 16. v. 1. & erogemus etiam aliquid pauperibus, Tob. 4. v. 7. Esa. 58. v. 7. Job. 31. v. 17. Beneficentia illa opes terrenas non minuit, sed auget, quemadmodum hinc panes creverunt in manibus discipulorum, Prov. 19. v. 17. videamus autem, si pauperibus aliquid distribuere volimus, ut ex manibus Christi accipiamus, id est, absque fraude & detimento proximi comparemus. Nam de malè quæfitis non gaudet tertius hæres. Quo spectat illud Salomonis, Prov. 16. v. 8. & Siracidis c. 11. v. 22. seqq.

3. *Fragmentorum comportatio*. Nam postquam comederunt & saturati sunt præcepit Iesus discipulis suis: Colligite fragmenta, ne quid pereat, collegerunt ergo & impleverunt duodecim cophinos. ^{+Tianost} quoque frugales simus, & fragmentorum reliquias studiosè colligamus & reponamus. Substantia siquidem evacuata minuetur, Prov. 13. v. 11. & qui modica spernit, paulatinum decidet, Sir. 19. v. 1.

II. *Christi magisterium*, quò pertinet

1. *Panum multiplicatio*. Nam in sanctas & benedictas manus eas accipit, & Patri celesti gratias agit, & verbo potentiaz sue benedicit, & ecce, crescunt panes in manibus discipulorum, sicut olim farina & oleum Sæptanæ, 1. Reg. 17. v. 12.

Hoc facit adhuc, quamvis non percipia-
+Lassere in Ieron. H. 10. v. 1. Reg. 17. v. 12.
adhibet rācem ex Clario, ut in frumento
la panis, & a fragmenta pīcītū īgītū
sed hanc īgītū īfīzī: Maro c. 6. 14. 15.
expresse dicit, n. de pīcītū īfīzī.

mus, dum exandit cœlos, & illi exaudiunt terram, & terra exaudit triticum & vinum & oleum, Of. 2. v. 21. 22. conf. Deut. 28. v. 12. Ps. 104. v. 13. 14. 15. Tempore sationis agricola unum atque alterum modium frumenti, qui vix per unum atque alterum diem familie ipsius alenda sufficienter, in agrum deportat, & disseminat, sed ita multiplicatur mensum aliquot spatio, ut multis plaustris in horreum invehantur. Ita etiam multiplicat alia terræ nascentia, multiplicat pisces, multiplicat gallinas & anseres, multiplicat pecora, & distinctis anni temporibus distincta nobis fercula & obsonia præparat. Hæc magna sunt miracula, sed assiduitate vilesunt, ut Augustinus loquitur. Agnoscamus igitur Christi omnipotentiam, quā è minutis magna, & è nullis aliqua facere potest, Rom. 4. v. 17.

2. *Populis saturatio*. Nam omnes impleti sunt, inquit Evangelista. Quandoque accidit, ut panis non saturaret, & hæc est parsna Dei, Hos. 4. v. 10. Hagg. 1. v. 6. Sed hic benedictione Christi sanctificati panes ita saturant turbam præsentem, ut pleni receendant omnes, quod græcum εὐτάχθοντα evidenter arguit.

Hoc igitur agamus, ut benedictionem divinam piis precibus impetremus, sine qua vanum est ante lucem fugere, Psal. 127. v. 2.

& quò plus laboraveris, tantò minus inventies, Eccl. 8. v. 17. conf. Prov. 10. v. 22. Sir. 11. v. 11. 12.

De Tertio.

Restat ut videamus etiā consequentem miraculi operationem, quæ duplex est,

1. *Salutaris*. Nam agnoscit turba ex hoc miraculo, quod Christus sit magnus ille Prophetæ, quem Deus olim populo suo promisit, Deut. 18. vers. 18. hic enim est finis & usus miraculorum Christi, ut credamus argumento eorum inducti Jesum esse Christum filium Dei, & ut credentes vitam habeamus per nomen ipsius, Joh. 20. v. 31.

2. *Secularis*. Nam in Regē Christum eligere cogitant, quia vanâ opinione de Messia imbuti erant, & Regem terrenum ipsum fore sperabant, sed Christus quam primum hoc ipsorum consilium animadvertisit, subducit se se, & secedit in monte ipse solus, ut hanc præpostorā & intempestivam coronationem evitaret, & reipsa testaretur, regnum suum non esse de hoc mundo, Joh. 18. v. 36.

Turba hæc imago est omnium eorum, qui apud Christum temporalia querunt, de spiritualibus ne tantillum solliciti. At cum temporale non satiet animam, cui vera & certa fides est æternitatis, ad spiritualia in primis anhelemus, Matth. 6. v. 20.

Dominica Judica.

Evangelium Iohann. 8. vers. 46. 59.

Num. 12. vers. 3. de Mose dicitur, quod fuerit vir afflictissimus super omnes homines, qui unquam vixerunt in mundo. Nam soror ejus Miriam ac frater

Aaron contra ipsum murmurabant, immo totus populus aliquoties contra ipsum infurierit, ut queratur ipse Exod. 17. v. 4. adhuc paululum abest, & lapidabunt me,

Moses